

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Kozma és Fáy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kozma Péter ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, **IV.rendű alperes neve** (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. április 8. napján kelt 35.P.20.399/2015/8. számú ítélete ellen a II. és III. rendű alperesek által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az II-III. rendű alperesnek mint egyetemleges jogosultaknak 141.000 (Száznegyvenegyezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget - amely összegből 45.000 (Negyvenötezer) forint után az áfát is köteles a felperes megfizetni -, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 72.000 (Hetvenkétezer) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a II. rendű alperest, hogy az általa szolgáltatott ... műsorfolyamában ... napján a felperessel kapcsolatos ...ban közölt összeállítás sugárzási számával és helyével azonos számban és helyen tegye közzé az alábbi közleményt az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül.

... napján a ... adásunkban valótlannal híreszteltük, hogy felperes neve magáncélra használja a ... mentőautóját.

Kötelezte a III. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül a ... napján megjelent „...” című cikkel azonos formában jelentesse meg a következő helyreigazítást.

A ... napján megjelent „...” című cikkben valótlannal híreszteltük, hogy felperes neve magáncélra használja a ... mentőautóját.

A felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 67.750 forint perköltséget.

Kötelezte a III. rendű alperest működtető ...-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 31.750 forint perköltséget, valamint az állami adóhatóság külön felhívására az államnak 36.000 forint eljárási illetéket.

A pert az I. és IV. rendű alperes vonatkozásában megszüntette.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1), (2) bekezdését, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 343. § (1) és (3) bekezdését.

Az elsőfokú bíróság az I. és IV. rendű alperesekkel szembeni permegszüntetést azzal indokolta, hogy a ... tartalmaért a III. rendű alperes tartozik sajtó-helyreigazítás keretében jogi felelősséggel, másrészt a felperes által I. és IV. rendű alperesként feltüntetett szervek nem rendelkeznek perbeli jogképességgel.

A felperes helyreigazítási kérelmét az alperesi nyilatkozatokra is tekintettel II. és III. rendű alpereshez megérkezettnek tekintette, ezért esetükben érdemben vizsgálta a keresetet. Elsősorban azt állapította meg, hogy annak híresztelése, miszerint a felperes magáncélra használta a ... betegszállító autóját, egyértelműen hátrányosan befolyásolja a felperes társadalmi megítélését. Értékelte továbbá, hogy az alperesek nem terjesztettek elő bizonyítást az általuk híresztelt valóságának bizonyítására. Kizárólag arra hivatkoztak, hogy megítélésük szerint egyértelmű, hogy a felperes a betegszállító autót magáncélra használta az Szja. törvény rendelkezésére figyelemmel.

Abból indult ki, hogy a magáncélú használat köznapi értelmezése szerint, ez a használat a szervezet céljától eltérő, kizárólag a saját személyes érdekek érvényesítése céljából való alkalmazást jelent, ennek tényét azonban az alperes nem bizonyította. Álláspontja szerint az a tény, hogy a felperes a betegszállító autóval a parkolási helyről az alapítvány központjához utazott, köznapi értelmezés szerint nem minősül magáncélú használatnak.

Az elsőfokú bíróság olyan helyreigazítás alkalmazását ítélte megfelelőnek, melyből kitűnik, hogy mely híresztelés volt valótlan, ezért a valóság feltüntetése szükségtelenné vált.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a II. és III. rendű alperesek nyújtottak be fellebbezést, melyben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását.

Azt emelte ki, hogy a perbeli esetben egy beteg gyermekek szállítására hivatott megkülönböztető jelzésekkel ellátott mentőautóról volt szó, mellyel kapcsolatos általános közfelfogás, hogy az nem egészséges munkába siető felnőttek, hanem beteg gyerekek szállítására hivatott. Minden ettől eltérő eset eltér a jármű rendeltetésszerű használatától, függetlenül attól, hogy az praktikus vagy költségkímélő okból történik-e. A videóval kapcsolatos tájékoztatások azt kívánták hangsúlyozni, hogy a rendeltetésszerű használattól eltérő utazás kizárólag a felperes érdekében áll, ezért általánosságban is visszatetszést kelt. A fellebbezésében is hivatkozott az Szja. 3. § 10. pontjában foglalt magáncélú használat fogalom meghatározására.

Mindezekből következően álláspontja szerint a felperes által sérelmezett közlés valós tartalmú volt, ezért a felperes keresete alaptalan.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, és abból helyes következtetést vont le. A magáncélú használat a köznap értelemben a közönség számára azt jelenti, hogy a dolgot valaki a saját önös érdekei, céljai elérése érdekében használja. Mivel a mentőből értékes műszereket tulajdonítottak el, a felperes ezt követően a saját garázsát ajánlotta fel a tárolásra. Az alapítványnál erről kuratóriumi döntés formájában született határozat, mely az alperes által hivatkozott jogszabályi rendelkezést lerontja. Az alapítvánnyal szemben folytatott eljárások kivétel nélkül úgy záródtak, hogy azok semmiféle jogszerűtlenséget nem tártak fel.

A fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet az elsőfokú bíróság döntésével, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A jogvita elbírálására irányadó Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítás valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A mentőautó felperes általi magáncélú használata tekintetében a közlés köznap értelmét kellett figyelembe venni. Annak van jelentősége, hogy a ... tulajdonát képező gépjárművet betegszállításra rendszeresítették, melynek alkalmazási köre a betegek szállítása. A magáncélú használat, mint megfogalmazás esetében ezt a speciális alkalmazást kellett figyelembe venni. Az értelmezésnél a lényegi elem az, miszerint a gépjárművet arra a célra rendelték, hogy azon a kifejezetten arra rászorulókat szállítsák. Az ezen kívüli alkalmazás nem a gépjármű elsődleges betegszállítási funkciója, tehát az ilyen alkalmazás nyilvánvalóan más célt szolgál. Ilyen más cél lehet a felperes egyik pontból másikba juttatása is, amit valótlan, illetve való tények hamis színben feltüntetése nélkül lehetett magáncélként megjeleníteni.

A fentiek szerint tévesen ítélte úgy az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a magáncélú használatot nem igazolta, hiszen a közölt fényképfelvétel is ezt dokumentálta.

Az alperesi fellebbezés eredményre vezetett, ezért a felperes köteles viselni az alperes perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

A perköltség az alperesek által lerótt fellebbezési illeték (96.000 forint), illetve az alperesi jogi képviselőt, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megillető ügyvédi munkadíj.

Köteles továbbá viselni a felperes a le nem rótt kereseti illetéket, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2015. december 1.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő